

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **Ing. M.B., CSc.**
bytem XX
zastoupen daňovým poradcem ■■■
bytem ■■■

proti

žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2017, č. j. 24555/17/5200-10422-708855,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 9. 6. 2017, č. j. 24555/17/5200-10422-708855, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2012 ze dne 11. 11. 2016, č. j. 1389927/16/2601-52522-500493, kterým Finanční úřad pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob ve výši 189 540 Kč a sdělil penále z doměřené daně ve výši 37 908 Kč.

2. Dne 3. 2. 2016 zahájil správce daně u žalobce kontrolu daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2012. V průběhu daňové kontroly zjistil, že žalobce v tomto zdaňovacím období do výdajů dle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), uplatnil výdaje vynaložené na stavební práce na střеше nemovitosti č. p. ■■■ „■■■“ v ■■■ v celkové výši 1 263 618 Kč. Vzhledem k tomu, že v roce 2012 byla na stejné nemovitosti realizována také akce pod názvem „Stavební úpravy ■■■, budova ■■■ - přestavba stodoly na sportovní zařízení“, a vzhledem k údajům o prováděných úpravách, které žalobce uváděl na svých internetových stránkách www.manskydvur.cz/stodolah.html, vznikly správci daně pochybnosti, zda deklarované výdaje související s opravou střechy, jsou výdaje ve smyslu § 24 odst. 2 písm. zb) zákona o daních z příjmů.

3. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že sporné výdaje měly charakter oprav a jsou výdaji dle § 24 odst. 2 písm. zb) zákona o daních z příjmů. Ve zprávě o daňové kontrole konstatoval, že vzhledem k plánované rekonstrukci - přestavbě objektu stodoly na tělocvičnu, neposuzoval charakter jednotlivých prací samostatně, ale s ohledem na změnu využití objektu. Odstranění příčných trámů a otevření prostoru na dvojnásobnou výšku bylo nutné, aby mohl být objekt využíván pro míčové hry. Zatížení střechy vikýřovými okny znamenalo vyšší zátěž na nosnou konstrukci, stejně jako nově vybudovaný podhled ve střešní části a osvětlení spuštěné z příčných trámů, proto bylo nutné zesílení plné vazby. Vzhledem k tomu, že již v průběhu oprav a udržovacích prací byl znám záměr změny využití objektu, bylo třeba, aby nosné stavební konstrukce odpovídaly platným normám v souvislosti s jeho novým využitím. Veškeré stavební práce byly prováděny v souvislosti s akcí směřující ke změně způsobu využití nemovitosti, a proto dle správce daně není nutné zkoumat charakter každé dílčí jednotlivé úpravy. Na internetových stránkách <http://www.manskydvur.cz/stodolah.html> je uvedeno, že se jednalo původně o stodolu, na které byla v roce 2000 provedena oprava střechy. V roce 2007 došlo vlivem silného větru k odvalení pozadnice a následnému posunu krovu, který byl zajištěn táhly, a poškození zdiva. V roce 2011 byly zahájeny na objektu stavební práce, které pokračovaly do roku 2013. Byla snesena krytina, podepřeno krokví, odstraněny pozadnice a zpřístupněno obvodové zdivo, které bylo sníženo, aby na ně bylo možné vylít monolitický věnec s překlady nad vraty. V roce 2012 byly srovnány krovy, zpevněny spoje, zesílena konstrukce přidáním do krovů dalších prvků, aby se zvýšila únosnost. Dále byly odstraněny kleštiny ve výšce pozadnic a tím se otevřel prostor na výšku až po vaznice, byly přidány vikýře a následně pokračovaly další bourací a

stavební práce týkající se přestavby budovy ■■■. V roce 2013 byly prováděny dokončovací práce. Správce daně konstatoval, že zhotovením monolitického železobetonového věnce s překlady nad vraty došlo ke zpevnění obvodového zdiva, které bylo nutné vzhledem k plánovanému osazení oken a vrat do vybouraných otvorů. Aby bylo možné zhotovení věnce, bylo nutné podepření krokví. Krytina byla snesena také z důvodu snížení hmotnosti konstrukce. Po vytvrdnutí železobetonového věnce došlo k nezbytným úpravám uložení a kotvení celé konstrukce. Z fotodokumentace zachycující stav střešní konstrukce před opravami, v jejich průběhu a současný stav jsou dle správce daně seznatelné následující nové prvky: 1) dvě řady nových vikýřových oken

ve střešní konstrukci (zajištění osvětlení a odvětrávání vnitřních prostor objektu); 2) dřevěný podhled ve výšce mezi první a druhou řadou vikýřových oken; 3) dřevěné schodiště vedoucí

na nový vnitřní dřevěný balkón v prostoru mezi hřištěm a tenisovou tréninkovou stěnou, vybudování tohoto prvku mělo vliv na uspořádání vnitřní nosné konstrukce stropu; 4) nové osvětlení vnitřních prostor, jehož upevnění je spuštěno z příčných trámů, osvětlovací tělesa jsou připevněna na konstrukci stropu, čímž je rovněž zatížena konstrukce stropu; 5) zesílení plné vazby, odstranění příčných trámů a tím otevření prostoru na dvojnásobnou výšku. Správce daně uzavřel, že tyto nové prvky představují výdaje na rekonstrukci, která umožnila změnu využití objektu. Výdaje uplatněné žalobcem na opravu části objektu č. p. ■■■ „■■■“ v ■■■ - budova ■■■, dle § 24 odst. 2 písm. zb) zákona o daních z příjmů k zajištění, dosažení a udržení zdanitelných příjmů dle § 7 téhož zákona v celkové výši 1 263 618 Kč proto nebyly osvědčeny.

4. Proti dodatečnému platebnímu výměru se žalobce odvolal, v odvolání namítal v podstatě shodné skutečnosti jako v podané žalobě.

5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve konstatoval, že provedené práce nelze bez dalšího posuzovat jen z toho hlediska, jak jsou nazvány, ale je nutné především zkoumat jejich faktický dopad. Pochybnosti správce daně, že výdaje ve výši 1 263 618 Kč byly vynaloženy

na rekonstrukci střechy (nikoli na opravu) byly dle žalovaného oprávněné. Žalovaný se ztotožnil se závěry správce daně uvedenými ve zprávě o daňové kontrole, že zhotovením monolitického (železobetonového) věnce s překlady nad vraty došlo ke zpevnění obvodového zdiva, které bylo nutné vzhledem k plánovanému osazení oken a vrat do vybouraných otvorů, i se závěrem, že odstraněním příčných trámů bylo docíleno zvětšení světelné výšky nemovitosti. Za zásadní však žalovaný považoval zhotovení dvou řad nových vikýřových oken na střeše nemovitosti. Dle žalovaného správce daně jednoznačně prokázal, že před provedením stavebních prací nebyly na nemovitosti žádné vikýře a tedy ani dřevěné podhledy mezi první a druhou řadou vikýřových oken. Jak uvádí žalobce, zbudováním vikýřů a dřevěného podhledu mezi nimi bylo docíleno navrácení stavu střechy do původního stavu, který existoval v době vzniku nemovitosti, tj. stavu v minulém století, nikoli do stavu před stavebními úpravami. Skutečnost, že vikýře byly do střechy nemovitosti dodány dodatečně, uvádí i Ing. ■■■ ve svém odborném stanovisku předloženém dne 13. 5. 2016. Z tvrzení žalobce,

že vzhledem k neexistenci jakékoli stavební dokumentace nebylo možné zjistit původní rozměry vikýřových oken, je dle žalovaného rovněž jednoznačně patrné, že vikýřová okna nebyla součástí nemovitosti před stavebními úpravami probíhající ve zdaňovacím období roku 2012, neboť žalobce střechu objektu po původním vlastníkovi již měnil, a to v roce 2004 (údaj z žádosti o dotaci). Je tedy zjevné, že cílem stavebních úprav nebylo uvedení nemovitosti do předchozího nebo provozuschopného stavu, jaký byl před zahájením stavebních prací, nýbrž změna technických parametrů střechy. Pojem „technické parametry“ je nutné vykládat ve vztahu k celku, tedy k technickým parametrům celé budovy, a dále ve vztahu k funkčnosti celé budovy. Zbudováním dvou řad vikýřových oken bylo zajištěno osvětlení a odvětrávání vnitřních prostor objektu, které před stavebními úpravami bylo řešeno jiným způsobem, dále byly změněny akustické a tepelné parametry nemovitosti. Stavební úpravy a technické zásahy, které souvisejí se střechou (například sejmutí krytiny a narovnání krovů), není možné dle žalovaného posuzovat jako činnosti navzájem zcela oddělitelné, proto byly výdaje na stavební práce vynaložené na úpravu střechy posuzovány společně. Žalovaný nerozporoval tvrzení žalobce, že v průběhu zdaňovacího období mohlo dojít k nějaké dílčí stavební činnosti, kterou by bylo možno samostatně posoudit jako opravu, to však dle žalovaného nemá vliv na posouzení výsledku celé akce coby technického zhodnocení, pokud veškeré stavební úpravy byly prováděny v rámci jedné stavební akce směřující ke změně technických parametrů. Žalovaný citoval z rozsudku Krajského v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 13. 12. 2005, č. j. 59 Ca 136/2003 - 58, a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 Afs 17/2012-26. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce nepředložil stavební deník vztahující se k rekonstrukci nemovitosti - přestavbě budovy E na tělocvičnu. Správci daně tak nebylo umožněno detailně posuzovat jednotlivé práce ve vzájemné souvislosti, tj. zda úpravy na střeše předmětné nemovitosti nesusouvisely zároveň se změnou jejího účelu, či zda technické zásahy při rekonstrukci neměly vliv na technologické parametry střechy nemovitosti. Dle žalovaného žalobce neunesl důkazní břemeno dle § 92 odst. 3 daňového řádu, když nevyvrátil pochybnosti správce daně o vzájemné souvislosti rekonstrukce střechy s rekonstrukcí celé nemovitosti.

II. Žalobní námítky

6. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Žalobce především namítal, že správce daně i žalovaný vycházeli pouze z textace internetových stránek <http://www.manskydvur.cz/stodolah.html> a neakceptovali žalobcovo vysvětlení, že informace z webu nemají jiný než marketingový charakter a nekladou si za cíl technicky detailně a přesně popisovat stav věci. Žalobce v této souvislosti odkázal na odborné stanovisko zpracované Ing. ■■■, který jako stavební inženýr detailně popsal postup prací. Toto stanovisko bylo předloženo již správci daně, který se jím ale fakticky nezabýval.
7. Jádrem sporu je posouzení otázky, zda výdaje vynaložené žalobcem na opravu střechy ve výši 1 263 618 Kč jsou opravami či technickým zhodnocením, a to za situace, kdy na stejném objektu byly prováděny dvě samostatné stavební činnosti. Žalobce v roce 2012

nejprve opravil poničenou střechu a následně na základě stavebního povolení provedl technické zhodnocení - přestavbu stodoly na tělocvičnu. Tyto práce byly od počátku sledovány samostatně, a to jak z hlediska stavebního, tak také z hlediska účtování o nich. Výdaje na opravu střechy uplatnil žalobce do daňově uznatelných výdajů a výdaje na změnu dokončené stavby (změna stodoly na tělocvičnu) pak vykazoval jako technické zhodnocení stavby ve smyslu § 33 zákona o daních z příjmů. Stavební práce na opravě střechy byly samostatnými pracemi, jejichž provedení nebylo vyvoláno pracemi na přestavbě stodoly na tělocvičnu. Do střešního pláště, na jehož opravu byla vynaložena částka 1 263 618 Kč, přestavba na tělocvičnu vůbec nezasáhla. Střecha byla fatálně poničena vichřicí, bezprostředně po poničení byla statika střechy zajištěna ocelovými táhly, čímž bylo pouze dočasně zabráněno dalšímu poničení střechy a bylo omezeno nebezpečí možného úrazu. Střecha byla dlouhodobě ve velmi špatném stavu, a to především zanedbanou pravidelnou údržbou, na kterou dřívější vlastník rezignoval, případné opravy prováděl neodborně, nekoncepčně, bez ohledu na původní statiku a konstrukci střechy. Pouze střešní krytina byla před provedením přestavby stodoly na tělocvičnu v bezvadném stavu. Všechny práce prováděné žalobcem vedly k uvedení střechy do původního stavu. Nejprve bylo nutné z celé plochy střechy sejmut betonovou krytinu, nadzvednout konstrukci krovu pomocí heverů, srovnat ji a narovnanou vrátit na původní místo, všechny předchozí zajišťovací prvky odstranit a konstrukci krovu uvést do původního stavu, betonovou krytinu následně opět položit

na střechu a do konstrukce střechy navrátit vikýře, které ve střeše byly při její původní konstrukci, ne bezprostředně před opravou, ale v době vzniku stavby. Konstrukce střechy musela být od prvopočátku přizpůsobena tomu, že v původní střeše byly vikýře a nemohlo tedy dojít ke zvýšení zatížení střechy, jak dovozuje správce daně. Dřevěné podhledy mezi první a druhou řadou vikýřových oken byly v původní konstrukci také.

8. V nově vybudované tělocvičně je dřevěné schodiště vedoucí na balkón vybudované v roce 2013. Výdaje na zhotovení balkónu a schodiště ale nejsou výdaji roku 2012, žalobce je zahrnul ve výdajích na technické zhodnocení dávno po výdajích na opravu střechy. Žalobci proto není jasné, proč má mít vybudování dřevěného schodiště za následek neuznání výdajů na opravu střechy jako výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů. V daňově uznatelných nákladech roku 2012 nejsou ani náklady na osvětlení nových prostor. Z toho, že světla byla zavěšena na trámy, nelze činit závěr, že došlo k technickému zhodnocení střechy. Odstraněním příčných trámů a otevřením prostoru došlo pouze k odstranění neodborného statického zajištění uvedením do původního a provozuschopného stavu. Nosnost střechy se kvůli stavebním úpravám souvisejícím s přestavbou stodoly na tělocvičnu nenavýšovala. Konstrukce střechy, tak jak byla původně provedena při výstavbě, desítky let odolávala povětrnostním vlivům. K jejímu poškození došlo až poté, kdy byla zanedbána údržba, v kombinaci s vichřicí. Nebyl proto jakýkoli důvod měnit ani profily krovů ani další řady krovů do konstrukce přidávat. Monolitický železobetonový věnec má naprosto stejné rozměry a jeho provedením se parametry budovy nikterak nezměnily. Zůstala stejná jak výška, tak délka i šířka zdiva. Žalobce konstatoval, že stavební postupy znají způsob, jak do stávající stěny se stávající konstrukcí střechy udělat nové stavební otvory pro vrata, okna či dveře, a rozhodně se kvůli tomu nemusí snímat krytina ze střechy a celá

konstrukce střechy stodoly nadzvednout. Žalobce zdůraznil, že střecha by se musela opravit bez ohledu na to, zda by pro stodolu byl či nebyl vymyšlen nějaký podnikatelský záměr. Samotná přestavba vnitřku budovy na tělocvičnu, nevyvolala nutnost vynaložit výdaje na opravu střechy. Tyto dvě akce je nutné posuzovat samostatně. Jediná spojitost je časová souslednost. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 Afs 17/2012 - 26.

9. Odůvodnění žalovaného je postaveno na domněnkách, které nejsou podloženy žádnými výpočty. Žalovaný nevyhodnotil všechny předložené důkazní prostředky v jejich vzájemné souvislosti, ale učinil velmi zjednodušený závěr o tom, že nemusí zkoumat jednotlivé práce prováděné v souvislosti s akcí směřující ke změně způsobu využití nemovitosti, čímž porušil § 8 odst. 1 a 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Závěr žalovaného, že uvedením do původního stavu se rozumí uvedení do stavu před stavebními úpravami, je nesprávný a judikaturou překonaný. V rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 13. 12. 2005, č. j. 59 Ca 136/2003 - 58, uveřejněném ve Sb. NSS pod č. 817/2006, je konstatováno, že opravy jsou uvedení majetku do původního či provozuschopného stavu, v jakém majetek už někdy byl, lhostejno kdy a u jakého vlastníka.

III. Vyjádření žalovaného

10. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný především zdůraznil, že uplatněné výdaje byly vynaloženy za účelem vybudování nových prvků střešní konstrukce (vikýře, podhledy), ke změně statického uspořádání stavby (monolitický železobetonový věnec s překlady nad vraty) a ke změně nosné stavební konstrukce, která musela splňovat požadavky na statiku a stabilitu. Žalovaný nesouhlasil s žalobcem, že opravou je uvedení stavby do stavu, v jakém byla kdykoli v minulosti. Při posuzování charakteru stavebních prací, je dle žalovaného vždy nutno určit, jaký byl stav před zahájením stavebních prací a tento konfrontovat se stavem konečným. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2007, č. j. 1 Afs 29/2006 - 87. Správce daně dle žalovaného obstaral dostatek důkazních prostředků prokazujících, že před provedením stavebních prací nebyly na předmětné nemovitosti žádné vikýře a tedy ani dřevěné podhledy mezi první a druhou řadou vikýřových oken. Žalovaný v této souvislosti zmínil fotografii zveřejněnou žalobcem na jeho internetových stránkách a fotodokumentaci předloženou žalobcem v rámci žádosti o dotaci z programu rozvoje venkova ze dne 23. 5. 2011. Jak sám žalobce uvedl, zbudováním vikýřů a dřevěného podhledu mezi nimi bylo docíleno navrácení stavu střechy do původního stavu, který existoval v době vzniku nemovitosti, tj. stavu v minulém století, nikoli do stavu před stavebními úpravami, což dokládá fotografií z roku 1940. Skutečnost, že vikýře byly do střechy dodány dodatečně, konstatoval i Ing. ■■■ ve svém odborném stanovisku. Z tvrzení žalobce, že „*vzhledem k neexistenci jakékoli stavební dokumentace nebylo a není možné zjistit původní rozměry vikýřových oken*“, je dle žalovaného rovněž jednoznačně patrné, že vikýřová okna nebyla součástí nemovitosti před stavebními úpravami probíhajícími ve zdaňovacím období roku 2012, neboť žalobce střechu po původním vlastníkovi již vyměnil, a to v roce 2004. Dle žalovaného je zjevné, že cílem stavebních úprav nebylo uvedení nemovitosti do provozuschopného stavu, jaký byl před zahájením stavebních prací, nýbrž změna

technických parametrů střechy. To ve svém důsledku vedlo k posouzení stavebních výdajů správcem daně jakožto výdajů na rekonstrukci ve smyslu § 33 odst. 2 zákona o daních z příjmů. S tímto závěrem se žalovaný ztotožnil. Žalovaný proto považoval žalobu za nedůvodnou a navrhol její zamítnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení
dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů (v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. V posuzované věci bylo sporným prokázání oprávněnosti výdajů souvisejících se stavebními pracemi na střeše bývalé stodoly, kterou žalobce přestavěl na tělocvičnu, coby výdajů daňově uznatelných ve smyslu § 24 odst. 2 písm. zb) zákona o daních z příjmů. Dle tohoto ustanovení patří k výdajům (nákladům) vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů také *výdaje (náklady) na dokončenou nástavbu, přístavbu a stavební úpravy, rekonstrukci a modernizaci jednotlivého majetku, které nejsou technickým zhodnocením podle § 33 odst. 1.*
13. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 65/2012 - 41, konstatoval: *„technické zhodnocení, upravené v § 33 zákona o daních z příjmů, přináší významnější kvalitativní a kvantitativní změny stávajícího majetku v podobě dokončené nástavby, přístavby a stavební úpravy, rekonstrukce a modernizace majetku. Oproti tomu je oprava (ve smyslu § 652 odst. 2 občanského zákoníku) pouze reprodukcí dřívějších užitných hodnot nebo drobnějším zhodnocením, spočívající v odstranění vady věci, následků jejího poškození nebo účinků jejího opotřebení. Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že ke stavebním pracím přistoupila z důvodu stárí a špatného stavu nemovitosti. Takový důvod ovšem sám o sobě neústí v závěr, že se bude jednat o opravu. Špatný stav nemovitosti či její části může být důvodem, pro který daňový subjekt přistoupí ke stavebním úpravám, nepředurčuje však, zda bude odstraněn opravou nebo technickým zhodnocením. Podstatnou je až povaha výsledné změny na nemovitosti.“* Tyto závěry Nejvyššího správního soudu jsou plně aplikovatelné i na nyní posuzovanou věc a zdejší soud se s nimi zcela ztotožňuje.
14. Soud nepřijal žalobcovu argumentaci, že stavební práce na opravě střechy byly samostatnými pracemi, jejichž provedení nebylo vyvoláno pracemi na přestavbě stodoly na tělocvičnu. Žalobce zdůrazňoval jednak špatnou péči o objekt bývalé stodoly ze strany původního vlastníka, jednak devastující vliv vichřice. Pominul však, že střechu objektu po bývalém vlastníku již v minulosti opravoval (dle údajů ze správního spisu v roce 2004) a k poničení střechy stodoly vichřicí došlo v roce 2007. K další „opravě“ střechy v roce 2012, která byla dle žalobce nutná, tedy žalobce přistoupil až po pěti letech od jejího poničení vichřicí, právě v souvislosti s přestavbou stodoly na tělocvičnu. Ve střešní konstrukci přitom zbudoval nové prvky (vikýře,

dřevěné podhledy), které na objektu před započítím stavebních prací nebyly, o čemž není mezi stranami sporu. Tyto okolnosti dle krajského soudu nelze pominout.

15. Soud připouští, že v rámci rozsáhlejší investiční akce mohou být prováděny současně jak opravy, tak může zároveň docházet i k technickému zhodnocení. Není ale pochyb o tom, že „*dojde-li například ke změně vnější či vnitřní dispozice stavby, k jejímu zateplení, provedení instalací, které do té doby (minimálně v tomto rozsahu) na objektu nebyly, apod., jde o případy technického zhodnocení, neboť objekt tím získává nové vlastnosti, kterými do té doby nedisponoval.*“ (srov. žalobcem i žalovaným zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 Afs 17/2012 - 26). V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud označil za příklad „prosté“ opravy, která pouze koriguje špatný technický stav objektu, nahrazení nefunkčních prvků stavby (např. výměnu střešní krytiny za novou, stejného typu). Zdůraznil, že nejde o opravu „vyšší kvality“, která by současně pro objekt představovala jistou „přidanou hodnotu“. Za zásadní pak považoval, jaký byl stav nemovitosti před zahájením stavebních prací, aby mohl být konfrontován se stavem konečným. Správce daně v posuzované věci provedl dle soudu dostatečné důkazní řízení, na jehož základě mohl porovnat původní a stávající stav nemovitosti. Zjištěný skutkový stav koresponduje s obsahem předloženého správního spisu. Nelze přijmout odkaz žalobce na stav objektu v době jeho vzniku kolem roku 1940 a tvrzení, že opravou je uvedení majetku do původního či provozuschopného stavu, v jakém majetek už někdy byl, lhostejno kdy a u jakého vlastníka. Tento závěr nevyplývá ani z rozsudku zdejšího soudu ze dne 13. 12. 2005, č. j. 59 Ca 136/2003 - 58, jak žalobce mylně dovozuje.
16. Stanovisko zpracované Ing. ■■■ předložené správci daně, nebylo schopné vyvrátit pochybnosti správce daně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že ani Ing. ■■■ přidání nových prvků střešní konstrukce nezpochybnil. Žalobce také nedoložil, že by jím tvrzené práce provedl, i pokud by nedocházelo k úpravám zbylé části domu. Těžko lze očekávat, že by žalobce přistoupil k rekonstrukci střechy v rozsahu, v jakém byla provedena, pokud by současně nerealizoval přestavbu stodoly na tělocvičnu. Soud tedy souhlasí se závěrem žalovaného, že stavební práce nebyly prováděny za účelem uvedení do předchozího nebo provozuschopného stavu, ale že cílem byla změna technických parametrů střechy. Zbudování dvou řad vikýřových oken pro objekt bez pochyby znamenalo onu „přidanou hodnotu“, o které hovoří Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 Afs 17/2012 - 26. Stavební úpravy a technické zásahy, které souvisejí se střechou (například sejmutí krytiny a narovnání krovů), není ani dle soudu možné posuzovat jako činnosti navzájem zcela oddělitelné, správce daně ani žalovaný proto nepochybili, pokud výdaje na stavební práce vynaložené na úpravu střechy posuzovali společně. Celkově se pak jednalo o stavební úpravy, jimiž došlo ke změně funkčnosti prostoru a k rozšíření použitelnosti majetku. V rámci celého komplexu stavebních prací nemovitost doznala změn, kterými došlo ke změně jejího využití a tudíž k technickému zhodnocení.
17. Tento závěr nemohou zvrátit ani dílčí nepřesnosti či nesprávnosti, které napadené rozhodnutí obsahuje, pokud jde o popis prováděných prací a jejich důsledků. Již žalovaný zmínil, že správci daně nebylo umožněno detailně posuzovat jednotlivé práce ve vzájemné souvislosti,

tj. zda úpravy na střеше nemovitosti nesouvisely zároveň se změnou jejího účelu, či zda technické zásahy při rekonstrukci neměly vliv na technologické parametry střechy nemovitosti, neboť žalobce nepředložil stavební deník vztahující se k rekonstrukci nemovitosti - přestavbě budovy bývalé stodoly na tělocvičnu. Soud proto souhlasí s žalovaným, že žalobce nevyvrátil pochybnosti správce daně o vzájemné souvislosti rekonstrukce střechy s rekonstrukcí celé nemovitosti.

V. Závěrečné posouzení a náklady řízení

18. Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
19. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasili. Soud neprováděl dokazování k žalobě připojeným odborným stanoviskem Ing. ■■■ vysvětlujícím některé použité odborné pojmy, protože to považoval pro posouzení důvodnosti žaloby za nadbytečné.
20. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 9. ledna 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu